

Tasiilaq, 16. februar 2015

I henhold til § 37 i forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

1.
Har Naalakkersuisut planer om en optælling af bestanden af hvid- og narhvaler i Østgrønland?

2.
Eller agter Naalakkersuisut at øge kvoten på hvid- og narhvaler?

(Medlem af Inatsisartut Iddimanggiu Bianco, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Nu er der endelig truffet beslutning om, at der i 2015 skal foretages en optælling af isbjørnebestanden i Østgrønland, hvilket vækker stor glæde hos den lokale befolkning, og på samme måde er det af væsentlig betydning for borgerne og specielt for fangerne at få påbegyndt en optælling af hvid- og narhvalbestanden i Østgrønland. Langs den vidtstrakte østkyst er der kun to byer langt beliggende fra hinanden, hvor det i nogle år kun er muligt at tage på hvalfangst i ganske få måneder. Der hersker ikke tvivl om, at der lever store bestande af hvid- og narhvaler i visse områder langs kysten, som ikke på noget tidspunkt på året er tilgængelige. På trods heraf er de gældende fastlagte kvoter for byerne Ittoqqortoormiit og Tasiilaq ikke overvældende store.

Det er for mig vigtigt at understrege, at kvoten pt. for Ittoqqortoormiit med ca. 500 indbyggere er på 70 hvaler årligt, mens der på den anden side gives en kvote på 18 hvaler til Tasiilaq og de tilhørende fem bygder. I forhold til antallet af fangere i Ittoqqortoormiit er der i Tasiilaq et større antal fangere, men en meget mindre kvote. Der er derfor efter min mening sket en stor fejltagelse med hensyn til den gældende kvotetildeling. Lad mig samtidig understrege, at dette ikke skal som en kritik af kvotetildelingen til Ittoqqortoormiit, men at det efter min overbevisning er forkert, at et større fangersamfund kun får tildelt en kvote, der er ca. en fjerdedel så stor.

I Tasiilaq og det omliggende distrikt foreligger muligheden for at tage på hvalfangst kun i en periode af en måneds tids varighed – fra midten af juli til den første halvdel af august - hvorfor den eneste tilbageværende mulighed er at drage nordpå for at fange hvaler. De hvaler der fanges ved Tasiilaq og i det nære distrikt findes blandt de vandrende flokke, som kommer tæt på kysten.

Lad mig afslutningsvis nævne, at det er blevet bemærket af fangere og fritidsfangere i Tasiilaq og det omliggende distrikt, at antallet af hvaler gennem de sidste år er vokset betydeligt. Imidlertid må vi på grund af den lave kvote nøjes med tilskuerrollen overfor de hvaler, som ellers kunne udgøre en indbringende økonomisk kilde for befolkningen.